

ZVON

148 Main St.

New Rochelle, N.Y. 10802.

P.O.Box 639 - Tel.: (914) 636-4225.

Dekret O APOŠTOLÁTU LAIKŮ (pokračování)

Duchovní život laiků a apoštolát

Protože Kristus, poslaný od Otce, je zdroj a počátek veškerého apoštolátu církve, je zřejmé, že plodnost apoštolátu laiků závisí na jejich živém spojení s Kristem. Pán přece řekl: "Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojně ovoce, neboť beze mne nemůžete činit nic" (Jan 15, 5). Tento život důvěrného spojení s Kristem živí duchovní prostředky, které jsou všem věřícím společné, především horlivá účast na posvátné liturgii. Těchto prostředků musí laici používat tak, aby při řádném plnění světských povinností v běžných životních podmínkách neoddělovali své spojení s Kristem od svého života, ale aby v tom spojení dále rostli tím, že konají svou práci podle Boží vůle. Je třeba, aby laici postupovali touto cestou cestou vpřed k větší svatosti s odhodlaným a radostným duchem a snažili se přitom překonávat těžkosti s rozvahou a trpělivostí. Ani rodinné starosti, ani jiné světské záležitosti nemají zůstávat vně duchovního života podle apoštolových slov: "Všechno, cokoli mluvíte nebo děláte, číňte ve jménu Pána Ježíše Krista a skrze něho děkujte Bohu Otci" (Kol 3, 17).

Takový život vyžaduje trvání v živé víře, naději a lásce.

Pouze světlem víry a rozjímáním o Božím slově můžeme vždy a všude objevovat Boha, v kterém "žijeme, pohybujeme se, jsme" (Sk 17, 28), hledat v každé události jeho vůli, vidět Krista ve všech lidech, ať jsou blízcí nebo cizí, a správně posuzovat, jaký pravý význam a hodnotu mají časné věci samy o sobě a ve vztahu k cíli člověka.

Ti, kdo mají tuto víru, žijí v naději ve zjevení Božích dětí, neboť pamatují na kříž a zmrtvýchvstání Pána.

Na pouti tímto životem skrytí s Kristem v Bohu a nezotročení bohatstvím, s myslí upřenou na statky, které trvají navěky, a s velkodušností se zcela věnují tomu, aby šířili Boží království a upravovali a zdokonalovali řád časných věcí křesťanským duchem. V životních obtížích nalézají

sílu v naději v přesvědčení, že "utrpení nynějšího času se nedají srovnat s budoucí slávou, která má být na nás zjevena" (Řím 8, 18).

Puzení láskou, která je z Boha, činí dobře všem, nejvíce však těm, kteří patří do rodiny víry (sr. Gal 6, 10), odkládají "všechnu špatnost, každou lest, přetvářku, závist a jakékoli pomlouvání" (1 Petr 2, 1), a tak přitahují lidi ke Kristu. Boží láska, která "je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán" (Řím 5, 5), činí laiky schopnými ve svém životě vskutku projevovat duch blahoslavenství. Protože následují chudého Ježíše, ani nezmalomyslní nedostatkem časných statků, ani nezpyšní jejich hojností. Poněvadž napodobují pokorného Ježíše, nehledají prázdnu slávu (sr. Gal 5, 6), nýbrž se snaží více se líbit Bohu než lidem, vždy připraveni všechno opustit pro Krista (sr. Lk 14, 26) a trpět pronásledování pro spravedlnost (sr. Mt 5, 10); pamatují na Pánova slova: "Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne" (Mt 16, 24). Udržují mezi sebou křesťanské přátelství a pomáhají si navzájem v každé potřebě.

(pokračování)

* * *

Dobrořečím Ti, Otče nebeský, Otče můjho Pána Ježíša Krista, že si sa račil rozpomenúť na mňa biedneho.

Ó Otče milosrdenstiev a Bože všetkej potechy (2 Kor 1, 3), vďaka Ti, že mňa, nehodného akejkolvek útechy, často občerstvuješ svojou potechou.

Vždy Ti dobrořečím a oslavujem Ťa s Tvojím jednorodeným Synom i s Duchom Svätým Utešiteľom na veky vekov.

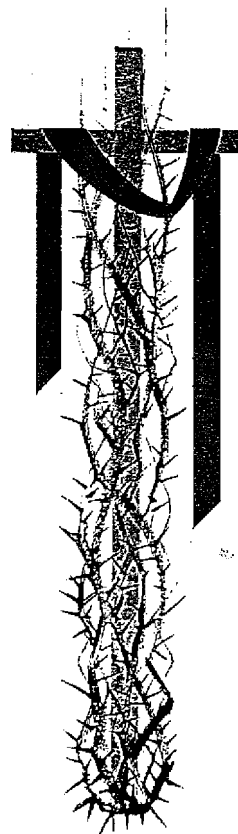
Hľa, Pane Bože, môj svätý milovník, keď Ty zavítaš do môjho srdca, všetky moje útroby zaplesajú!

Ty si moja sláva a radosť môjho srdca, Ty si moja nádej a moje útočisko v deň môjho súženia (Žalm 3, 4; 118, 111; 58,17).

A pretože som ešte slabý v láske a nedokonalý v čnosti, treba mi, aby si ma posilnil a potešil; navštív ma teda častejšie a poučuj ma svätými náukami.

Osloboď ma od zlých náruživostí a vylieč moje srdce od všetkých nezriadených žiadostí, aby som vnútorne ozdravený a dokonale očistený mohol milovať, zmužile trpieť a verne vytrvať.

(NASLEDOVANIE KRISTA)

SVÁTOST SMÍŘENÍ

Tu k němu vykladatelé Písma a fariseové přivedli ženu přistiženou při cizoložství. Postavili ji doprostřed a řekli mu: "Mistře, tato žena byla dopadena v cizoložství při činu. Mojžíš nám v Zákoně nařídil takové ženy ukamenovat. Co říkáš ty?" Touto otázkou ho chtěli přivést do úzkých, aby ho měli z čeho obžalovat. Ježíš se však sehnul a psal prstem na zem. Když však nepřestávali otázkami na něj dotírat, vzpřímil se a řekl jim: "Kdo z vás je bez hříchu, hoď na ni první kamenem." A sehnul se zas a psal na zem. Když to uslyšeli, jeden za druhým se vytráceli, starší napřed, až zůstal on sám a žena před ním. Ježíš se vzpřímil a řekl jí: "Ženo, kam se poděli? Nikdo tě neodsoudil?" Odpověděla: "Nikdo, Pane." Ježíš řekl: "Ani já tě neodsuzuji. Jdi a od nynějška už nehřeš."

Jeden z mnohých příběhů, které najdeme v evangeliích a které nám ukazují, s jakou láskou a jemností jednal Ježíš s hříšníky. Často čteme, že Ježíš pohlédl hluboko do srdce muže nebo ženy a uviděl tam spoušť po dlouhém životě v hříchu. Vrátil duši zdraví slovy: "Tvé hříchy jsou ti odpuštěny." Nejednou hříšník šel k němu v naději, že se mu dostane uzdravení od neduhu tělesného. Ale Ježíš napřed uzdravil duši a pak teprve tělo. Mnohdy hříšník ani neprosil o odpuštění hříchu. Ježíš prohlédl hloubi srdce i mysli, viděl nejen hřích, ale i lítost nad ním. Jeho odpověď byla vždy táž: "Tvé hříchy jsou ti odpuštěny."

* * *

V podobenství o deseti pannách říká Kristus, že když přišel ženich, jen pět z nich mělo olej v lampách a bylo připraveno. Ty "vešly na svatbu, a zavřela se brána!" To slovo samo je jako dělový výstřel a ostré jako nůž. Brána se zavírá za každým dnem života - a zavře se jednou naposled - a otevře se brána věčnosti. Již nebude možno vrátit se zpět, opravit, lépe hospodařit s milostí a s časem.

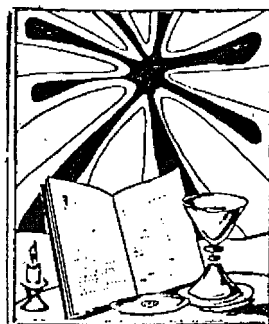
Umějme si zavírat bránu k věcem pohodlným, lahodícím nižší stránce přirozenosti. Umějme si otvírat křížem, láskou bránu na cestu strmou a trnitou!

Jednou se zavře brána - za námi bude život se svým utrpením - a před námi se otevře náruč věčnosti - nevýslovně blažená! A řekne se: "Zavřela se brána!" Vše za ní. Co tak bolelo, přebolelo to!

(Josef Hlouch: MINUTĚNKA)

Ú M Y S L Y N A M Š E S V A T Ě

1. Za zemřelého tatínka - manželé V. a A. Niklovi
- Za zemřelého Jana Gašparíka - manželka a děti
- Za zemřelého Jana Valovčíka - jeho manželka
2. Za zemřelého Dra. Fanka Uhlíře jeho maminka
a syn Dr. Pavel
- Za zemř. Karla Podešvu - paní Růžena Niko P.
- Za zemřelou Annu Hindrovu - pí. Mary Gašparík
3. Za rodinu Tesařovu - Ctih. Sestra Hilarine
- Za zemř. Paulinu Slobodovu - rodina Jelínkova
- Za zemřelého Vlastimila Bílka - manželka a dcery
4. Za zemřelou Paulinu Slobodovu - paní Josephine Orgonová
- Za zemřelou Paulinu Slobodovu - manželé Josef a Anežka Šantorovi
- Za zemřelého Vlastimila Bílka - paní Anna M. Cífková
5. Za zemř. Annu Hricovu - paní M. Kanyerová a manž. Škrkoňovi
- Za zemřelého Josefa Malíka - manželka a synové s rodinami
- Za zemřelého Vlastimila Bílka - manželka a dcery
6. Za zemř. Josefa Molnara a celou rodinu z obou stran - pí. Josefa Molnarová
7. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro pana Jirku Krátkého k šedesátým Narozeninám - manželka a dcery s rodinami
- Za zemřelého Dra. Josefa Sedlaříka - manželka
8. Za zemřelou Mary Klasovu - paní Josephine Orgonová
- Za zemřelou Paulinu Slobodovu - paní Anna Malíková s rodinou
- Za zemřelého Albína Syberu - rodina Soykova
9. Za zemřelého Jana Valovčíka - jeho manželka
- Za zemřelého Josefa Malíka - manželé Gluvňovi
- Za zemřelého Vlastimila Bílka - manželé Rudolf a Marie Grancovi
10. Za zemřelou Paulinu Slobodovu a rodinu Ocetkovu
- Za zemřelého Josefa Malíka - Matthew and Mary Brophy
- Za zemřelého Vlastimila Bílka - manželé Karel a Linda Benešovi
11. Za zemřelou Paulinu Slobodovu - pí. J. Pavlicová a rod. Smrčkova
- Za zemřelou Claru Segotovu - paní Josephine Orgonová
12. Za zemřelé manžely Křencíkovy - paní Mary Sečková
- Za zemřelého Dra. Mojmíra Bednaříka - prof. Z. Rutar
- Za zemřelého syna Jiříka - paní Anna Trlicová
13. Za zemř. Ing. Pavla Blaho a živou a zemř. rodinu Blaho a Strati-
lovu - paní Drahomíra Blaho a děti s rodinami
14. Za zemřelou Svatavu Dostálovu - manžel s celou rodinou
- Za zemřelého Dra. Bohdana Chudobu - prof. Z. Rutar
15. Za zemřelou Annu Hindrovu - manžel a dcera
- Za zemřelého manžela a celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
- Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
16. Za zemřelou maminku Jenne Cipko - rodina Otrubova

16. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Růženku Sedlaříkovu
- paní Anna M. Cífková
17. Za zemř. Claru Segota - paní Josefa Pavlicová a rodina Smrčkova
- Za zomr. rodičov Jozefa a Katarinu Magulových - manželia Magulovi
18. Za živou a zemř. rod. Suchánkovu z obou stran - p. V. Suchánek
- Za zomr. rodičov Karola a Annu Pastierových - manželia Magulovi
- Za zemřelého manžela - paní Louise Myslivcová
19. Za zemřelého Josefa Nováka v den jeho jmenin - manželé Krátcí
- Za zemřelého Josefa Pavlicu, manželku a děti - paní Josefa Pavlicová a rodina Smrčkova
- Za zemřelé sourozence rodiny Bolečkovy - paní Jolana Pagáčová
- Za zemřelého manžela Dra. Josefa Sedlaříka - pí. Růž. Sedlaříková
- Za zemřelého Josefa Frantu a jeho manželku - rodina Nankova
20. Za zomrelé rodiče Katerinu a Andreja Filipkovy - manželia Filovi
21. Za zemřelého Vladimíra Pošustu - manželka a děti s rodinami
- Za zemřelou maminku Annu - paní Helena Stachová
22. Za zemřelou Jarmilu Walzelovu - manželé Walzelovi
- Za zomrelého brata Jozefa - manželia Magulovi
23. Za zemř. Paulinu Slobodovu - Manž. Helen a Nicholas Deitz
- Za zomrelých starých rodičov z oboch strán - manželia Magulovi
24. Za zemřelou Paulinu Slobodovu - paní Vilma Hlavná s rodinou
- Na dobrý úmysel manželov Magulových
25. Za zemřelého Aloise Bařinku - manželé Šimon a Marie Chvílíčkovi
- Za zemřelého Josefa Malíka - manželé Josef a Anežka Šantorovi
26. Za zemřelé rodiče Arnošta a Marii - prof. Z. Rutar
- Za zemřelého Josefa Nikla - manželé Josef a Anežka Šantorovi
27. Za živou a zemř. rodinu Kovačikovu z obou stran - rod. Kovačikova
28. Za zemř. Dra. Aloise a Marii Rozehnalovy - prof. Z. Rutar
- Za zemřelého Vlastimila Bílka - manželé Josef a Anežka Šantorovi
29. Za zesnulé Dra. Josefa F. Špačka s chotí - děti
- Za zemřelou tetu Elizabeth Chmelovu - manž. Petr a Marie Otrubovi
30. Za zemřelého Štefana Pagáče - prof. Z. Rutar
- Za zemřelou tetu Elizabeth Chmelovu - manž. Petr a Marie Otrubovi
31. Za zemřelého Jaroslava Benáčka - manž. Oldřich a Anička Benáčkovi

* * *

ZEMŘELI: Pauline Sloboda - Jan Valovčik - Clara Segota - Karel Podešva
- Josef Malík - Alois Bařinka - panu Václavovi Niklovi tatínek Josef -
Vlastimil Bílek - Albín Sybera. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme
upřímnu soustrast a modlíme se: ABYS NÁM ŠTASTNĚ SHLEDÁNÍ S
NAŠIMI ZESNULÝMI DOPŘÁL - PROSÍME TĚ, VYSLYŠ NÁS!

M O D L E M E S E Z A N A Š E N E M O C N Ě

Pan Jirka Krátký se dožívá ŠEDESÁTKY. Z plna srdce mu blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojné požehnání.

Kěž dobrotivý Pán Bůh odplatí zdravím, pozemskými statky a hojnými milostmi všem, kdo s radostnou obětavostí pracovali na Masopustní zábavě, která se pěkně vydařila! Zvláště děkujeme neúnavným kuchačkám a všem, kdo velkodušně přispěli do Bufetu a do Tomboly!

Jako jiná léta, i letos budou ČESKÉ OBŘADY SVATÉHO TÝDNE v dolním kostele Panny Marie Karmelské v Astorii: na ZELENÝ ČTVRTEK v 7:00, na VELKÝ PÁTEK v 6:30 a na BÍLOU SOBOTU v 7:00 hodin, vždy večer.

* * *

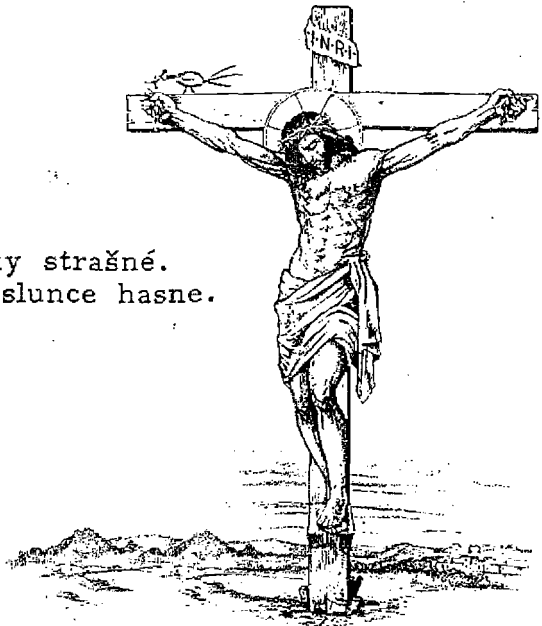
Je to už dávno. Na tom kopci,
co nazývá se Kalvarie
a přísluší k té velké obci,
jež Jeruzalém židovský je,
na Velký pátek tváří k nebi
lidé zlí Krista Ježíše
přibili na kříž třemi hřeby
a zdvihli do výše.

Třese se zem pro Pána svého muky strašné.
Pukají skály. Hroby otvírají se a slunce hasne.

Rozutekli se trýznitelé.
S Matičkou Boží svatý Jan
zůstal pod křížem Spasitele...
Tu přilétá k nim nečekán
ptáček, co pro Krista se rmoutí.
Usedá na kříž po pravici
a zobáčkem chce vytrhnouti
hřeb do dlaně se vrývající.
S rukou, jež stvořila jej, soucit
maličký opeřenec má,
s pravicí Boží všemohoucí,
s nohama probodenýma.

A samou námahou až zobáček si pokříví,
když vidí Matku Sedmibolestnou, žal její pravdivý.

Také my, když se modlíváme
s rukama tiše sepjatýma,
křivonosce se podobáme,
co Krista Pána s kříže snímá.
Vytrhujeme hrozné hřeby

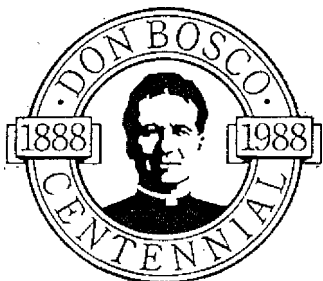

z těch Božích nártů, z Božích dlaní,
neboť jak chleba zapotřebí
je nám zde jejich požehnání.

Aby zas Kristus Pán šel krásným jarním světem,
navracel zdraví nemocným, navracel otce dětem.

(Jan Zahradníček: Z básně "Křivonoska" - ze sbírky "Dům strach")

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

D O N B O S K O

Z kufra vytiahol policajt objemný zväzok listin. Boli to Don Boskove účty, že napr. pekárovi Magrovi dlhuje už 7800 lír, garbiarovi za kožu pre obuvnícke dielne 2150 lír. Okrem toho boli tam účty za olej, za ryžu, makaróny a mnohé iné menšie-väčšie veci. Policajtom ovisol nos a veľmi čudno pozerali na Don Boska, ktorý sa v duchu smial, ale navonok sa tváril urazeným. Takto za-

čínala prechádzať tragédia do komédie. Ale v nešťastí býva niekedy i šťastie. Medzi účtami našli policajti originál pápežovho listu. A to bolo pre nich veľkou korisťou, preto ho hneď aj zhabali.

- Proti tomu sa ohradzujem - bránil sa Don Bosko. - To je originál a ten si nedám.

- Ale my práve ten chceme.

- A nestačí, keď vám dám jeho verný odpis? Tu ho máte! - a podal im posledné číslo Katolíckeho čítania.

- V brožúrke je to taliansky - namietal policajt.

- Odpusťte, tam je to i latinsky a pri tom hneď taliansky preklad.

- Máte pravdu. Tak je to lepšie - uspokojil sa policajt. Taliansky sa to i tak lepšie rozumie.

Potom si polícia otvorila knižnicu a začala sa prehŕňať v životopisoch svätých od Bolandistov.

- Co je to?

- Ako vidíte, knihy od jezuitov.

- Od jezuitov? Tie všetky berieme.

- Najprv si pozrime, čo je v nich - poznamenal druhý, keď zbadal, že je to kopa veľkých a ťažkých zväzkov.

- Sú to životopisy svätých. Veľmi dobré a poučné - vysvetľoval šibalsky Don Bosko. - Len si pozrite. Tu je napríklad životopis sv. Šimona Stylitu. Niečo zaujímavé! Veľmi zaujímavé. Len počúvajte: "Tento mormoriadny človek bol ohromený myšlienkou na večné zatratenie. A keď si

uvedomil, že má len jediná dušu, ktorú si musí spasiť, čo by sa čo robilo, opustil svoju vlasť, rodinu a priateľov a utiahol sa na púšť. Tam žil veľa rokov. Na akomsi stĺpe spravil si biedny byt. Stadiaľ kázaval ľuďom, aby nemysleli vždy len na rozkoše, ale i na večné tresty, ktoré ich čakajú, ak budú i ďalej zneužívať dni svojho života".

- Dobre, dobre. To stačí - ponáhlal sa policajt a strčil knihu medzi ostatné.

A bol veru už aj čas. Več sa zvečerievalo. Bolo bezmála 5 hodín. A to pred veľkým sviatkom. Don Bosko teda poprosil policajtov, aby sa poponáhľali:

(Alberti - Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

Josef Lada: D Ě T E M

J A R O

Rozvodněné vody zase opadly. Rozbujnělý potok zkontroloval na tiché bublající potůček a teplé sluníčko rychle vysušilo cesty i pěšiny. To se to pak vesele vykračovalo s botami přes rameno po tvrdých pěšinách mezi mladým, sytě zeleným obilím. Nade mnou zpíval skřivan, v stráních i lesích vítali jaro ostatní ptáčkové a ze skupin bělokorých břízek voněly první fialky. Jakmile na jaře slezl sníh, už jsme vyhledávali na výsluní vyhřátá místa, a tam jsme se nedočkávatě zouvali, abychom po dlouhé zimní době zase jednou dosyta užili běhání naboso. V zemi sotva trochu vyschlé jsme hloubili důlky, hráli o fazole a vyhřívali se na sluníčku. Když vyschly větší plochy, náves nebo kopeček před Šobrovým stavením, hned se hemžily dětmi z celé vesnice. Hoši mrskali koupené i samodílné káči, napalovali mičudu, hráli kořata, špačka, kokeše a všechny možné jarní hry. Děvčata se točila dokola, skákala ve školce nebo si hrála "na Elišku pyšnou". Na vyschlých zahradách jsme sbírali pecky z loňských švestek a jako vzácnou pochoutku jsme z nich vybírali hořká jádra. S touhou jsme se dívali po holých kmenech stromů a hádali, za jak dlouho budou mít zase ovoce...

* * *
PODPORUJME NAŠE PODNIKY A NAŠE OBCHODNÍKY A ŽIVNOSTNÍKY !